

[Nørgaard Sørensen]

I den socialdemokratiske gruppe kan vi erklære os tilfredse med, at der nu kommer lovgivning, og vi finder følgende ting vigtige at understrege:

For det første, at ordningen med ekstraordinære lære- og praktikpladser ophører. Den har været brugt, for ikke at sige misbrugt, fordi det har været svært at skelne mellem det ordinære og det ekstraordinære.

For det andet, at der nu indføres en generel tilskudsordning, der giver helt klare kriterier for, hvornår en virksomhed kan få tilskud til oprettelse af praktikpladser, idet kriteriet ifølge loven enten er opretholdelse af den sidste plads eller en direkte forøgelse af uddannelseskapaaciteten i virksomheden.

For det tredje, at finansieringen deles mellem stat, amter og virksomheder. Det er naturligvis berettiget, at arbejdsgiverne er med til at finansiere ordningen, og det er de også i denne lovgivning, nemlig ved at give afkald på den kompensation på 250 mill. kr., de var lovet, da arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen blev forhøjet ved den sidste lovændring, og derved fastholdes forhøjelsen af arbejdsgiverbidraget til Arbejdsgivernes Elevrefusion fra de 14 til de 22 øre. Endelig må man naturligvis forvente på baggrund af lovens virkninger, det vil sige flere lære- og praktikpladser, at det bliver nødvendigt yderligere at forhøje arbejdsgiverbidraget til Arbejdsgivernes Elevrefusion fra 1983. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i socialdemokratiet kunne have ønsket yderligere bidrag fra arbejdsgivernes side i forbindelse med denne lovgivning, men det, der har vejet meget tungt for den socialdemokratiske gruppe, når vi har diskuteret dette, er, at både LO og Dansk Arbejdsgiverforening står bag denne lovgivning og har anbefalet den. Vi er ærlig talt så realistiske at tro, at hvis en lovgivning om fremskaffelse af lære- og praktikpladser skal have en mulighed for at fungere, så er det vigtigt, at arbejdsmarkedets parter står bag, og det har været baggrunden for, at der ikke er foreslået yderligere arbejdsgiverfinansiering i lovgivningen.

For det fjerde, vil vi naturligvis gerne understrege den store forpligtelse, der herved hviler på arbejdsgiversiden til at sikre det nødvendige antal lære- og praktikpladser. Når man er positivt indstillet over for lovforslaget, betyder det naturligvis, at man påtager sig et medansvar for opgavernes løsning.

Vi er i den socialdemokratiske gruppe ikke interesseret i til efteråret at stå med et uoverskueligt restproblem med unge, der ikke har fået praktikplads. Ansvar for, at det ikke sker, hviler på, at vi i folketinget får gennemført denne lovgivning, men det hviler altså også på, at man på arbejdsmarkedet udnytter loven så effektivt, at vi ikke står med et sådant restproblem.

For det femte er vi meget tilfredse med ændringen af godkendelsesproceduren, således at der maksimalt må gå 4 uger, før et praktiksted er godkendt, ligesom vi naturligvis er tilfredse med oprettelsen af ankenævnet. Vi er ikke interesseret i, at påståede administrative og bureaukratiske blokeringer skal kunne bruges af alle mulige som undskyldning for ikke at oprette lære- og praktikpladser.

Jeg vil til slut gerne sige, at vi håber, at der også på andre områder kan komme tiltag, der er væsentlige for de unges uddannelse, og det vil bl.a. sige, at der snart kan etableres forsøg med en tværfaglig basisuddannelse og EFG-social- og sundhedsuddannelse. Strukturændringer inden for de erhvervsfaglige uddannelser, her især inden for EFG, kan også være en væsentlig forudsætning for, at unge sikres uddannelse. Derfor ser vi frem til, at disse to ting, altså det tværfaglige basisår og forsøg med EFG-social- og sundhedsuddannelse, fremmes mest muligt.

Karen Højte Jensen (KF):

Lad mig indledningsvis sige, at vi fra konservativ side dybt beklager, at virksomhedernes vilkår i dag er så slette, at de nødvendigvis gør et forslag som det foreliggende. Når det er sagt, vil jeg gerne takke regeringen for, at den har overvundet sig selv. Den har lyttet til bl.a. vor kritik og har lagt sine tanker om tvangsudskrivning af lære- og praktikpladser på hylden.

For os er det afgørende, at de unge får mulighed for at få en uddannelse, ikke mindst en erhvervsrettet uddannelse, der kan føre til en livsstilling inden for den private sektor. Desuden er det vigtigt, når tilgangen til arbejdsmarkedet om få år reduceres, at der så er en veluddannet og kvalificeret arbejdsstyrke til rådighed. Jeg finder, at indholdet af det foreliggende forslag er i god overensstemmelse med de nævnte ønsker.